

[Iver Poulsen.]

partier ville søge at overbyde hinanden. Denne taktik finder mit parti simpelt hen usmagelig over for ældre medborgere, hvis økonomiske trykkelighed ligger os akkurat lige så stærkt på sinde som andre partier. Vi finder systemets og taktikkens økonomiske virkninger uheldige over for de yngre og unge befolkningsgrupper i de produktive aldersklasser, som skal betale de stadig stigende offentlige udgifter, der er forbundet med en understøttelsesordning.

Det, der sker, er nemlig en stadig stigende overflytning af købekraft fra de unge og yngre produktive aldersgrupper til de ældre uproduktive aldersgrupper. Når vi advarer mod at fortsætte denne kurs, er det på ingen måde, fordi vi ikke under vore ældre medborgere de bedst mulige økonomiske kår. Det er simpelt hen, fordi vi frygter, at de yngre og unge produktive aldersgrupper efterhånden får pålagt så mange og tyngende økonomiske byrder og forpligtelser, at de bliver dårligere stillet med hensyn til, hvad de kan tillade sig i de år, hvor de har deres fulde arbejdskraft og deres bedste muligheder og må se frem til alderdommen med en vis længsel, fordi de til den tid bliver fritaget for det piskende jag, som det offentlige stigende økonomiske krav udsætter dem for i den periode, hvor de skulle leve et jævnt, muntert og virksomt liv. Derfor ønsker de uafhængige — og har altid ønsket det — en virkelig folkepensionsordning efter et pensions- og forsikringsprincip.

Der er mulighed for forskellige kombinationer, således at der også tages hensyn til de økonomisk svage stillede her i samfundet, som naturligvis helt skulle fritages for at betale pensionspræmie, fordi de ikke har noget at betale af. Naturligvis kræver en sådan ajourføring af vor pensionsordning med hensyn til den indkomstmæssige struktur, som samfundet har i dag, uhyre omfattende undersøgelser og forarbejder. Vi tror imidlertid, at det var umagen værd at foretage disse undersøgelser langt mere dybtgående, end det tidligere er sket.

Man hører undertiden, at en mere forsikringspræget ordning vil blive alt for dyr for den enkelte. Her må det imidlertid endelig ikke glemmes, at den nuværende ordning koster skatteyderne et par milliarder kroner om året, og dette beløb vil jo stige

ganske væsentligt i den kommende tid. Går vi over til en forsikringsmæssig ordning, som ikke skal finansieres over skatterne, vil det betyde en mindre skatteudskrivning svarende til de milliardbeløb, som staten i dag anvender til alderdomsforsorgen, og der kan jo betales en del forsikringspræmier med et par milliarder kroner eller mere.

Vi havde naturligvis gerne medvirket til gennemførelse af en folkepensionsordning, som omfattede hele befolkningen — herunder selvfølgelig også tjenestemændene — ydede den samme pension til alle uanset stand eller stilling og byggede helt eller hovedsageligt på et pensions- eller forsikringsprincip og umuliggjorde, at spørgsmålet om økonomisk trykkelighed i alderdommen kunne benyttes til køb af stemmer. Så kunne vi blive fri for det uværdige, politiske spil om vore gamle medborgeres stemmer, som vi nu oplever før hvert eneste folketingsvalg. Ingen vil ikke gerne være med til at sikre ældre, veltjente medborgere en trykkel alderdom, men det bør gøres på en værdig måde, så det ikke gennem et uheldigt og forældet system får præg af offentlig understøttelse, når en sådan understøttelse ikke er nødvendig.

Det er så let at stille krav til andre, men i dette tilfælde tror vi, at alle parter er bedst tjent med, at der tages et berettiget hensyn til de produktive aldersgrupper, der skal skaffe dækning for de stadig stigende udgifter ved at give afkald på den købekraft, der nu og i fremtiden vil blive overført fra de aktive aldersgrupper til de passive. Det er nemlig den eneste måde, hvorpå denne ordning kan finansieres.

Tjenestemændenes forhold behandles i en særlig kommission, hvis arbejde påregnes afsluttet inden den 1. april 1965. Her vil jeg gerne indskyde, og vi ser naturligvis klart — som vi har sagt det hele tiden — at selvpensionister og andre har været udsat for en dårlig og ulige behandling under den nuværende folkepensionsordning, en behandling, som vi gentagne gange har givet udtryk for at vi meget gerne så ændret i mere retfærdig retning så hurtigt som muligt. Da det jo netop er tjenestemandspensionerne, som mange mennesker har vanskeligt ved at forsone sig med, ville det imidlertid have været hensigts-